

32001R2183

L 293/11

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

10.11.2001

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2183/2001**z dnia 9 listopada 2001 r.****ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w odniesieniu do przyznawania dodatku wyrównawczego do tuńczyka przeznaczanego dla przemysłu przetwórczego**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Artykuł 1

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa i akwakultury ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 27 ust. 6,

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady przyznawania dodatków wyrównawczych określonych w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.

Artykuł 2

a także mając na uwadze, co następuje:

Tryb przyznawania dodatku i jego maksymalna kwota zostaną ustalone w drodze rozporządzenia przyjętego zgodnie z procedurą określoną w art. 38 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, w przypadku gdy zostanie zapewnione, że w przedmiotowym kalendarzowym kwartale spełnione są warunki ustanowione w art. 27 ust. 1 tego rozporządzenia.

Artykuł 3

- (1) Artykuł 27 rozporządzenia (WE) nr 104/2000 przewiduje wypłacanie dodatków organizacjom producentów w przypadku stwierdzenia, że ceny danych produktów w danym kwartale kalendarzowym kształtowały się poniżej określonego progu uruchamiania.
- (2) Do celów stosowania systemu dodatków, należy określić poziom średniej ceny sprzedaży określonej w art. 27 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.
- (3) W odniesieniu do ilości uprawniających do dodatków należy określić zasady dotyczące składania odpowiednich wniosków i wypłacania dodatków oraz warunki przedstawiania dowodów potwierdzających wspólnotowe pochodzenie i właściwości produktów.
- (4) Należy ustanowić zakres i cele procedury kontrolnej, przy czym należy pozostawić organom kontrolnym Państw Członkowskich przyjęcie odpowiednich przepisów dotyczących skutecznego systematycznego monitorowania wprowadzanego systemu.
- (5) W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania przedmiotowego systemu dodatków należy określić niektóre zasady dotyczące powiadamiania, jakiego powinny dokonywać Państwa Członkowskie.
- (6) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 142/98 z dnia 21 stycznia 1998 r. ustanawiające szczegółowe zasady przyznawania dodatków wyrównawczych do tuńczyka przeznaczanego dla przemysłu przetwórczego ⁽²⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 150/2001 ⁽³⁾, należy uchylić.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Produktów Rybołówstwa,

1. Dodatek jest przyznawany organizacjom producentów, z zastrzeżeniem limitów ustanowionych w art. 27 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 104/2000 na produkty wymienione w załączniku III to tego rozporządzenia, złowionych przez jej członków oraz sprzedanych i dostarczonych przetwórcom mającym siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty w celu całkowitego i ostatecznego przetworzenia na produkty objęte pozycją HS 1604.

2. Państwa Członkowskie dokonują sprawdzenia maksymalnych całkowitych ilości ustalonych w art. 27 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 104/2000 z uwzględnieniem zmian, jakie mogły nastąpić w zakresie członkostwa w organizacjach producentów. Powiadamiają one o nich Komisję.

Artykuł 4

Średnia cena sprzedaży odnotowana na rynku wspólnotowym, określona w art. 27 ust. 1 tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 104/2000, jest ustalana przez Komisję na podstawie średnich cen miesięcznych zgłaszanych przez Państwa Członkowskie, obliczonych na podstawie wartości i ilości sprzedanych i dostarczonych do przetworzenia, zgodnie z art. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 80/2001 ⁽⁴⁾.

Państwa Członkowskie ustalają średnie ceny miesięczne na podstawie cen sprzedaży na pierwszym etapie sprzedaży we Wspólnocie w okresie miesiąca referencyjnego, zafakturowanych przez organizacje producentów lub członków tych organizacji. Cena sprzedaży jest ustalana:

- w przypadku produktów sprzedawanych przy wyładunku, na pokładzie, wzdłuż nabrzeża,
- w przypadku produktów sprzedawanych w składzie po objęciu ich składowaniem przez organizację producentów lub jej członków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 21.2.2000, str. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 17 z 22.1.1998, str. 8.

⁽³⁾ Dz.U. L 24 z 26.1.2001, str. 10.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 13 z 17.1.2001, str. 13.

Artykuł 5

W granicach wielkości ustalonych w art. 27 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, właściwe organy danego Państwa Członkowskiego przyznają dodatki organizacjom producentów, zgodnie z art. 27 ust. 4 tego rozporządzenia.

Artykuł 6

Działaniem uwzględnianym w celu określenia podstawy do otrzymania dodatku jest sprzedaż potwierdzona fakturami wystawionymi z datą objętą danym kwartałem i brana pod uwagę w celu obliczenia średniej miesięcznej ceny sprzedaży określonej w art. 2.

Artykuł 7

1. Wnioski o wypłatę dodatku wraz z dokumentami towarzyszącymi określonymi w ust. 2, składają zainteresowane organizacje producentów, w odniesieniu do wszelkich działań uwzględnionych w art. 4, właściwym organom Państwa Członkowskiego, w którym ma siedzibę organizacja producentów, najpóźniej w ciągu 45 dni od daty wejścia w życie rozporządzenia, przewidzianego w art. 1 ust. 1.

2. Dokumentami towarzyszącymi są:

a) kopia faktury sprzedaży produktów, wskazująca co najmniej nazwy i adresy sprzedawcy i nabywcy określone w art. 1 ust. 2 oraz dla każdej przesyłki danej kategorii produktów:

- ilość sprzedaną,
- rzeczywiście osiągniętą cenę sprzedaży,
- datę dostawy,
- miejsce dostawy;

b) dowód wspólnotowego pochodzenia, a tym samym posiadania cech produktu wspólnotowego;

c) dowód dostarczenia przedmiotowego produktu przetwórcy zlokalizowanemu na obszarze celnym Wspólnoty;

d) dowód zapłaty za towar, zgodnie z ceną wymienioną w lit. a) tiret drugie;

e) oświadczenie przetwórcy, że zakupiona ilość jest przeznaczona do przetworzenia, zgodnie z art. 1 ust. 2.

Artykuł 8

1. Świadcstwo pochodzenia wspólnotowego i posiadania wymaganych właściwości, o którym mowa w art. 7 ust. 2 lit. b), jest wystawiane na dokumencie T2M, zgodnie z art. 325—337 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽¹⁾.

W tym celu urząd celny dopuszczający produkt na obszar celnym Wspólnoty zgodnie z art. 334 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 przekazuje wnioskodawcy pojedynczą kopię dokumentu T2M zawierającą sformułowanie „JEDYNA KOPIA DO CELÓW DODATKÓW WYRÓWNAWCZYCH”.

Wnioskodawcą, którego nazwa występuje w polu 1 dokumentu T2M., musi być producent, który dokonał połowu produktów objętych złożonym wnioskiem o dodatek.

2. W przypadku gdy organy celne portu wyładunku odstąpią od wystawienia dokumentu T2M w rozumieniu art. 326 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, poświadczeniem pochodzenia wspólnotowego jest deklaracja przewidziana w art. 8 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 ⁽²⁾ lub dokument podpisany przez właściwe organy Państwa Członkowskiego, w którym dokonano wyładunku, potwierdzające dokonanie wyładunku na obszarze celnym Wspólnoty.

3. Dokument wystawiony jako świadectwo pochodzenia jasno wskazuje gatunki, sposób prezentacji i wagę produktów. Jeżeli konieczne, towarzyszy mu certyfikat ważenia podczas wyładunku na obszarze celnym Wspólnoty, wystawiony przez właściwe organy Państwa Członkowskiego, w którym nastąpił wyładunek.

Artykuł 9

1. Dodatek jest wypłacany organizacji producentów przez zainteresowane Państwo Członkowskie w ciągu 75 dni od otrzymania kompletnej dokumentacji określonej w art. 7 ust. 1, z wyjątkiem przypadków, gdy wszczęte zostało dochodzenie w celu zbadania uprawnienia do dodatku.

2. Dodatek jest przekazywany przez organizację producentów swoim członkom w ciągu 90 dni od otrzymania kwot od Państwa Członkowskiego.

3. Zainteresowane Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję w każdym kwartale, nie później jednak niż do końca miesiąca następującego po zakończeniu danego kwartału, o wypłatach dokonanych przez organizacje producentów i o okresie, za który zostały one przyznane, zgodnie z ust. 1, oraz o ilościach każdego z odpowiednich gatunków.

Artykuł 10

1. Zainteresowane Państwa Członkowskie ustanowią system monitorowania w celu sprawdzania, czy produkty, których dotyczy wniosek o dodatek kwalifikują się do dodatków i czy przestrzegane są wszystkie inne odpowiednie zasady wspólnotowe.

2. Szczegółowe zasady funkcjonowania systemu monitorowania obejmują co najmniej następujące zakresy spraw:

- a) przepisy dotyczące weryfikacji pochodzenia wspólnotowego i zgodności właściwości produktów ze wspólnotowymi wymogami, w szczególności na podstawie dokumentacji statków;
- b) sposób identyfikowania w rejestrach sprzedaży organizacji producentów, ich członków lub ich dostawców usług, działań branych pod uwagę w ramach tych uzgodnień i każdej przedmiotowej ilości, odniesienia do dokumentu T2M lub dokumentu zastępczego, daty sprzedaży i dostawy, nabywcy produktu, ceny, którą uzyskano za daną ilość, i numeru referencyjnego faktury. Dlatego też wzory rejestrów sprzedaży są odpowiednio zaprojektowane;

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1.

- c) niezapowiedziane kontrole w pomieszczeniach organizacji producentów, ich członków lub ich dostawców usług w celu zweryfikowania na miejscu, czy dane określone w art. 5 ust. 2 i 3, odpowiadają rzeczywistemu stanowi rzeczy;
- d) bezpośrednie kontrole w zakładach przetwórczych, w szczególności w celu sprawdzenia na miejscu, czy produkty zakupione w ramach tych uzgodnień zostały faktycznie wysłane w celu ich przetworzenia, zgodnie z art. 1 ust. 2.

3. W wyniku przeprowadzenia kontroli sporządzane jest szczegółowe sprawozdanie wykazujące, w jakim stopniu otrzymujący dodatki wypełnia ciężące na nim zobowiązania, jak również informujące o rodzaju i zakresie przeprowadzonych działań kontrolnych.

4. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję w każdym kwartale o przeprowadzonych kontrolach i ich wynikach.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 listopada 2001 r.

Artykuł 11

Zainteresowane Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o środkach monitorowania utworzonych na mocy art. 7 nie później niż w ciągu trzech miesięcy następujących po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia oraz jakichkolwiek dostosowań tych środków dokonanych w ciągu trzech miesięcy od daty ich wprowadzenia.

Artykuł 12

Rozporządzenie (WE) nr 142/98 traci moc.

Artykuł 13

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2002 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji